

GUIA DIDÀCTICA adults

El teu compromís
millora el món

Campanya institucional
2019-2020

 Càritas

Presentació

Per tercer any consecutiu, la campanya institucional de Càritas es desenvolupa a partir del lema **"El teu compromís millora el món"**. És un compromís que ens mou, que porta la bona nova de l'Evangelí, la paraula renovadora de Jesús, a tots els racons i situacions del món.

Càritas es compromet, doncs, a servir el benefici del món i de les persones. A fer un món en què el Regne de Déu hi sigui present, viu, i hi floreixi. Perquè el món millora quan el Regne de Déu s'hi encarna.

Per fer-ho possible, escoltem i responem a les necessitats de la societat i de les persones, sobretot dels preferits de Déu: els més pobres i exclosos.

Exercim, doncs, un compromís de i amb la vida, que neix del que som en el món com a Església:

Som Do

"Tot és do i gràcia". Aquestes paraules de sant Ignasi ens conviden a agrair la vida i a estimar el que és. La vida és un do de Déu del qual gaudeixen tots els éssers vius, i des del nostre compromís de fe estem cridats a donar vida. A donar-nos. Som regal de Déu per a l'home.

Aquest Do és Déu en nosaltres, el que realment som. La nostra Veritat. El Jo que, pel fet de ser persones, compartim amb tota la creació. Un do que es rep amb obertura i acceptació, que s'acull amb agraïment i es comparteix responent amb generositat a la generositat del Pare que se'ns ha regalat.

Som Missió

Missió és vocació, és el sentit de la nostra vida, i neix del Do acceptat, del Do que ens envia. La nostra missió és explicar el que hem vist, perquè som benaurats, som bona notícia que es propaga i dona fruit mitjançant el compromís i l'experiència de vida viscuda des de la fe. I aquesta missió d'anunci i sembra es concreta en el fet de tenir cura de la cura de la creació. Es tracta de ser esperança, i això només serà possible si som llum, Do encarnat. Perquè l'esperança es demostra caminant, des de la nostra experiència i la manera com veiem el món. La nostra missió és millorar el món, transformar-lo amb la nostra vida segons el somni de Déu.

Som Comunitat

El do que som ens empeny a una missió: aneu, anuncieu i feu comunitat, perquè tenir cura del món, millorar-lo, és una tasca comuna.

Jesús crea comunitat amb el seu missatge inclusiu i d'acollida. Comunitat de persones compromeses i humils que reconeixen que es necessiten si volen que la seva missió envers el món s'activi. Estem cridats a fer Comunitat sota el caliu de l'Evangeli. Comunitat que prega i actua conjuntament, que té cura de la creació, que acull sense fer distincions. Comunitat en marxa, amb el cor obert, compromesa a millorar el món.

Partint de tot això, la campanya institucional d'aquest any es planteja els **objectius** següents:

- (1) Suscitar reflexió** sobre la manera com enfoquem les realitats del món i de les persones, tant les que tenim a prop com les que ens queden lluny. Una reflexió que ens obri els sentits i ens porti a...
- (2) ... aprendre a qüestionar-nos i com-moure'ns** amb les vides dels altres, uns altres molt concrets, perquè deixin de ser invisibles: "les persones pobres, els malalts, la gent gran que està sola, els forasters, les persones sense llar, els presos" (cfr. Mt 25, 31-40).
- (3) Tenir cura de l'espiritualitat** que alimenta i impulsa el sentit del nostre compromís cristià, encarnació del compromís de Déu amb l'ésser humà, que no és altra cosa que el Do rebut que ens porta a actuar per millorar el món.

Guia per a l'animador/animadora

Aquest material de treball és complementari a la Fonamentació de la campanya. Suggestim que aquells que animaran els grups dediquin un temps a llegir aquest document, així com les persones que vulguin seguir aprofundint en el repte de millorar el món des de la vivència del compromís.

Pistes per al treball personal

- ▶ Lectura personal de la Fonamentació. Busca una estona de silenci, un lloc tranquil per escoltar el que llegeixes.
- ▶ Subratlla/anota les frases o fragments que més et criden l'atenció, que et susciten alguna cosa nova o alguna cosa que portes dins teu.
- ▶ A la llum dels objectius que proposa la campanya, defineix els teus propis objectius a escala personal i a escala del grup/comunitat a què estàs vinculat.

Preguntes com què busques, què esperes trobar, què necessites per créixer en la vivència del compromís, com pots viure l'acció caritativa social des de la profunditat del missatge evangèlic, t'ajudaran a fixar els teus propis objectius.

- ▶ Concreta algun compromís, iniciativa o gest que respongui als teus objectius personals/grupals, i fixa també un temps per avaluar la teva experiència.

Només amb aquest treball personal ja n'hi hauria prou per preparar el teu projecte de vida per al curs. T'animem a fer-ho. Navegar per la vida amb objectius i rumb t'ajuda a viure més present en la realitat.

Aquestes pistes et poden ajudar a configurar un camí, un projecte sobre el qual construir el sentit de la vida: què busco, què vull, què anhele, quin desig, de què tinc set... Totes ens condueixen a viure amb ple sentit i a apuntar els pilars de les nostres decisions quotidianes enmig d'una societat desdibuixada i turbulenta que ens convida contínuament a navegar sense rumb.

Índex d'activitats

Al costat del pou

Enredat!

Activa el món i omple'l d'esperança

Activitat 1

Al costat del pou

Abans de començar l'activitat, convé situar-nos en el que farem. Ens disposem a **posar-nos en joc**, és a dir, a mostrar-nos davant els altres, a interaccionar amb el que passa al nostre voltant. Posar-se en joc és activar-se, participar, prendre partit, exposar-se, tocar i deixar-se tocar, deixar-se veure i ser capaç de veure-hi amb uns altres ulls.

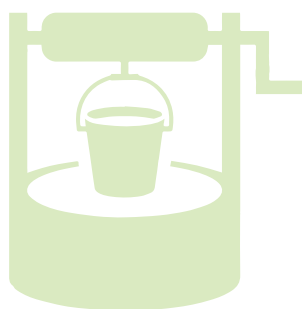
Posar en joc el que un pensa, fa i és implica posar en joc els nostres dons, les nostres capacitats i les nostres habilitats, però també les nostres mancances i les nostres debilitats.

Ara, ja una mica més situats, comencem

El pou, en el relat bíblic de la dona samaritana, és un lloc suggeridor, un lloc al qual pot acudir qualsevol, un lloc de trànsit d'anades i vingudes, on es creuen coneguts i forasters, un lloc quotidià per a la trobada. També és el lloc d'on brolla l'aigua imprescindible per a la vida de tots els éssers vius. Totes i tots ens agermanem en l'aigua que som. La nostra gestació es desenvolupa en aquest fluid i les dues terceres parts del nostre cos són aigua.

El pou normalment és fosc, fresc i profund. Si mirem el fons, no el podem veure. Només si ens hi endinsem, si baixem i percebem la frescor de la humitat que anticipa l'aigua. Apropant-nos al fons, la nostra pupil·la s'adapta a un altre tipus de llum i podem començar a veure-hi.

Us convidem a llegir l'apartat **Reconèixer el do que som** de la Fonamentació.

Part 1

Per sortir, abans cal endinsar-se i aprofundir en la veritat personal que portem dins, ens cal baixar a la profunditat del nostre pou interior i veure què hi ha allà.

"La samaritana és capaç de sortir de la seva zona de confort i protecció per exposar-se, per escoltar la veritat sobre si mateixa, i convertir-se en missatgera de bones notícies."

Algunes pistes:

- ▶ La dinàmica del do ens situa en una relació personal amb Déu, una relació d'amor mutu, de doble direcció. Ets conscient d'aquesta dinàmica en la teva vida? Hi estàs obert? En què la concretes? Escribeu i comparteix la teva experiència.
- ▶ Quines llums i ombres reconeixes avui en la teva vida per sortir de la teva zona de confort i comprometre't amb les realitats que t'envolten?
- ▶ Quins dons, qualitats i habilitats t'identifiquen? Les estàs posant en joc de manera que els altres es beneficien de la teva acció?
- ▶ En un post-it, escriu dos dons i dues habilitats que cadascun de vosaltres reconegui en si mateix. Es posen tots en una cartolina gran segons es van escrivint. Entre tots hem de tractar d'identificar a qui pertanyen els dons i les habilitats.

També cadascú pot compartir directament els dons que ha escrit sense esperar que els altres ho confirmin. Tot depèn del grau de coneixement i interrelació de les persones que participen en la dinàmica.

- ▶ Després d'aquesta ronda, cadascú afegirà un nou do que vegi en l'altra persona, alguna cosa que l'altre no hagi dit o mencionat. Es tracta d'ajudar-nos a descobrir en l'altre dons i qualitats que tenim i que, de vegades, no som capaços de reconèixer.

Cada participant de la dinàmica pot tenir una cartolina petita en la qual la resta vagi col·locant aquests post-it amb el do que veu en ell o ella.

Per acabar:

Després de dialogar i intercanviar impressions, acabem la sessió encenent una es-
pelma. Col·loquem tots els post-it al seu voltant i resem una oració d'acció de grà-
cies per tots els dons rebuts i compartits.

Part 2

Asseguts al costat del pou o drets, embrancats en els nostres quefers, veiem o no veiem la gent que ens passa pel costat. De vegades només som capaços de veure el mateix: la meva tasca, el meu projecte, el que vull explicar al grup, la persona que em dispo a escoltar i que necessita que l'ajudi...

Això fa que passem per alt moltes més coses de la vida de les que ens imaginem. Ens incapacitem a nosaltres mateixos per veure, escoltar i acollir, més enllà dels nostres desitjos, les nostres inquietuds i necessitats.

Però, què necessita l'altre de mi? Què busco jo en realitat en tot el que faig, en el meu compromís, en el voluntariat que porto a terme en el projecte en el qual participo?

"Si sabessis quin és el do de Déu... ets tu qui li hauries demanat aigua".

És el moment de llegir junts la lectura sencera del passatge de la trobada de Jesús amb la samaritana, a Joan 4, 7-29.

Avui Jesús surt al nostre encontre i al costat del pou ens demana de beure. Potser el seu rostre ens és familiar, o potser el seu gest, la seva mirada. Té set, com molts homes i dones que ens passen pel costat al costat del pou, buscant i esperant alguna novetat que els canviï la vida.

Algunes pistes:

- ▶ Deixeu un temps de silenci per acollir la Paraula, per escoltar el que avui Jesús ens vol dir a cadascun de nosaltres. Creus que t'ofereix alguna cosa a tu? O creus que te'n demana alguna? Què sents?
- ▶ Què estàs buscant en aquests moments de la teva vida? Quin tipus d'aigua li demanaries a Jesús avui?
- ▶ La gent que passa a prop del pou, amb set, et diu alguna cosa a tu, en concret? Quin tipus de relació tens amb els altres? Ets aigua, pou, galleda, algú que passa per allà...?
- ▶ Ets algú com el cec Bartomeu, que roman assegut vora el camí esperant que algú passi i el salvi? (Mc 10, 46-52).

Compartiu la reflexió en relació amb les actituds, el tarannà o l'estil amb el qual ens relacionem amb la gent del grup, la comunitat, el projecte, les persones que acompanyem, el voluntariat, la família, el treball, etc.

Per acabar:

Com podem ser missatgers de bones notícies avui?

Escriviu dos o tres compromisos concrets que com a grup/comunitat podem dur a terme durant el curs. Tracteu d'escriure un itinerari de compromís que després pugueu avaluar.

QUÈ ENS MOU > EL NOSTRE COMPROMÍS > COM HO HEM VISCUT

Per pregar i demanar la gràcia

Jesús és pou d'on raja l'aigua de la vida i ens convida a beure i a ser nosaltres mateixos pous dels quals brolli aquesta mateixa aigua.

La jueva Etty Hillesum va viure una profunda experiència de Déu que la va portar a quedar-se al campament d'internament nazi per ajudar els seus germans, en comptes de viatjar a Londres per salvar la seva vida. Va escriure el que vivia de la següent manera:

"Hi ha un profund pou dins meu, i en ell habita Déu. De vegades jo també soc en ell. Freqüentment, però, pedres i sorra enceguen el pou, i Déu queda enterrat sota terra. Després cal desenterrar-lo de nou" (26 d'agost de 1941).

"Ara sento el pes de tot el que m'has encomanat que porti, Déu meu. Tanta bellesa i tantes proves! I sempre, quan em mostrava disposada a afrontar-les, les proves es transformaven en alguna cosa bella. I la bellesa, la grandesa, se'm revelaven, en ocasions, més dures de portar que el patiment per la profunditat amb què m'estremien. Com és possible, Déu meu, que un simple cor humà pugui experimentar tantes coses, patir tant i estimar tant?" (15 de setembre de 1942).

"Com és que aquest tros d'erm tancat de filferros i de pues, inundat de tanta misèria humana, es manté, però, gravat a la memòria com una cosa gairebé encantadora? Com és que el meu esperit, lluny d'estar oprimat, semblava fer-se allí més lluminós i brillant? Senzillament, perquè llegeixo els signes dels temps, i no em semblen mancats de sentit" (9 d'octubre de 1942).

Senyor, com podem ser pou, aigua viva per als altres?

Cançó: Envíame. Àlbum *Teselas de luz y barro*. Ixcis.

Activitat 2

Enreda't

Com a comunitat creient de cristians i cristianes del segle XXI, no volem transformar el món de qualsevol manera. Volem transformar el món segons el somni de Déu, des de la feina per la justícia, amb una sensibilitat que ens fa més propers als altres i teixint xarxes de solidaritat més enllà de fronteres, prejudicis o pors.

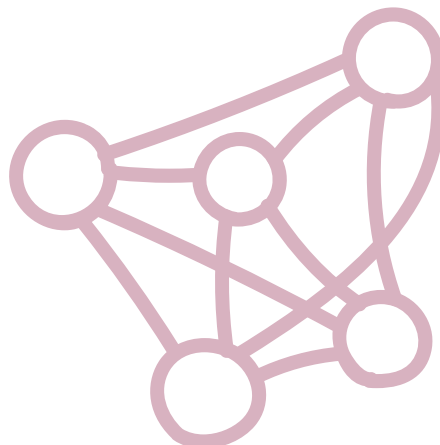
És justament aquest clam per la justícia, el dolor que veiem en les persones, en rostres i històries de vida amb nom i cognom, el que ens mobilitza per protegir, servir, estimar i defensar la dignitat dels més vulnerables. En això consisteix la nostra missió avui.

"Jo soc una missió en aquesta terra, i per això soc en aquest món ... Missió d'il·luminar, beneir, aixecar, curar, alliberar" (Papa Francesc, *Evangelii gaudium*, 273).

Part 1

"Soc missió"

Es tracta de concretar i escriure personalment al diagrama com podem ser missió per als altres, com podem servir, estimar i alliberar els altres des dels dons que tenim, i d'aquesta manera col·laborar amb el somni de Déu per a nosaltres i per al món.

No es tracta de dir grans coses que ens facin semblar millors. Aquest exercici requereix que siguem, sobretot, autèntics i sincers amb nosaltres mateixos.

Desenvolupament i ambientació:

Facilitar un espai de silenci i tranquil·litat, amb una música de fons que convidi a la interiorització. Abans d'abordar el treball es pot realitzar una introducció portant alguna notícia de la setmana sobre una situació d'injustícia o de manca de drets humans que hagi tingut lloc al nostre món, a la nostra ciutat o poble. Si no, es pot convidar el grup/comunitat a fer un repàs mental de situacions doloroses i injustes que han succeït durant la setmana i compartir-les en veu alta.

A continuació, posant al centre del nostre pensament i cor aquestes situacions, convidem a completar el diagrama.

Per a la dinàmica, es lliura el diagrama fotocopiats.

Breu explicació:

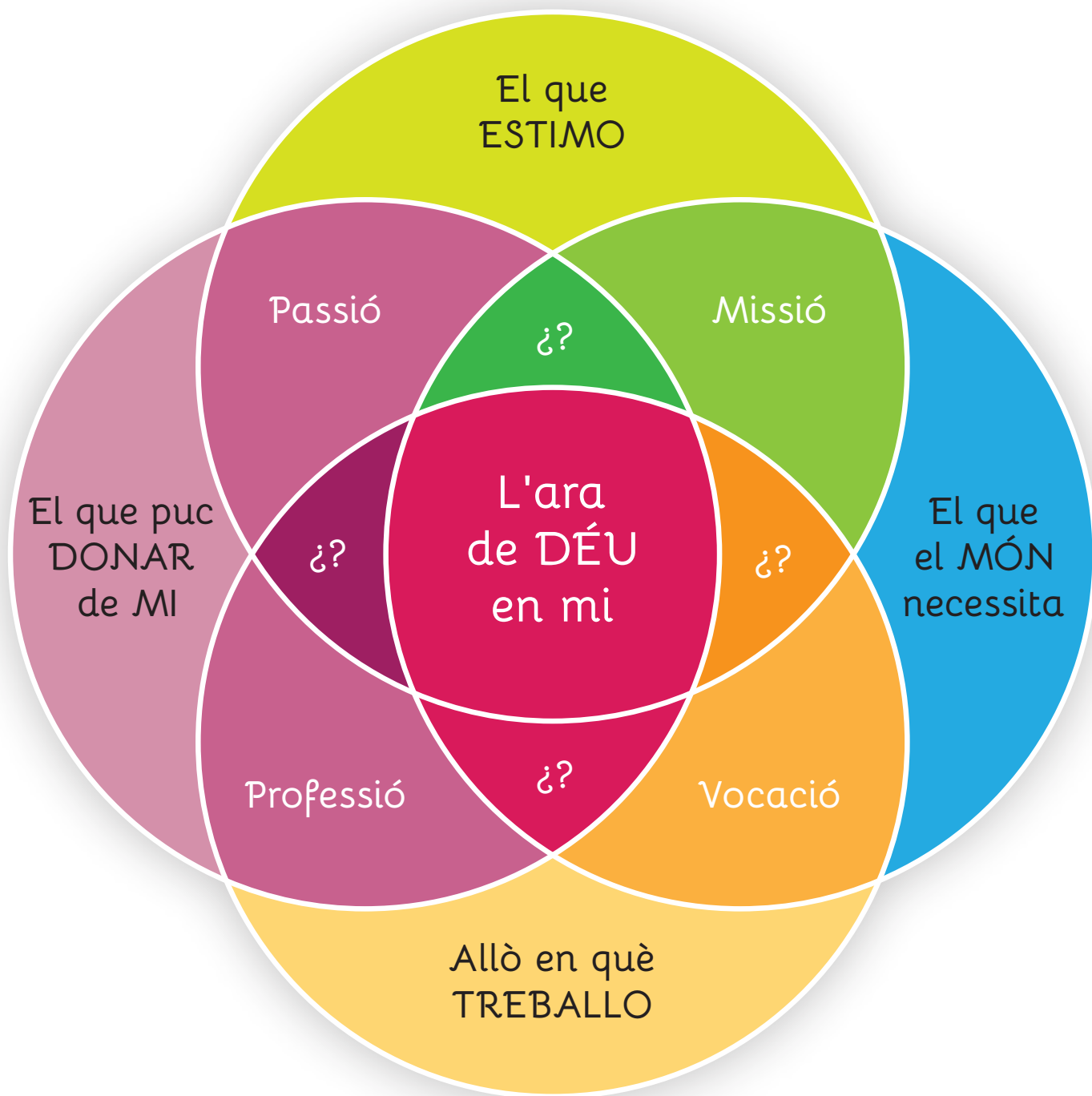
AL CENTRE hi ha el sentit de la meua vida, el somni de Déu per a cadascun de nosaltres que s'alimenta de quatre eixos.

LES INTERSECCIONS són aquests pilars que estem convidats a nomenar i els focus que els sostenen.

INTERROGANTS són espais d'incertesa, de vegades de certes però també d'insatisfaccions, de por.

Us convidem a anar concretant cadascun dels apartats. El podeu escriure al costat del dibuix, en els laterals, o bé per darrere del full.

Per acabar:

Ser més conscients i conèixer les nostres capacitats i dificultats per dur a terme la missió ens ajuda a créixer en sensibilitat i compassió cap als altres.

Després del treball personal realitzat, compartim la reflexió amb les pistes següents:

- ▶ Què ens impedeix veure bé la realitat i implicar-nos-hi des de la realitat concreta de cada un?
- ▶ Què no estem veient avui en la nostra tasca de construir Església, de treballar per la justícia i defensar el dret i la dignitat?
- ▶ Ens sembla suficient el que fem? Quina novetat podríem aportar al nostre ser i estar en el món, en la realitat que a cadascú li toca viure, per millorar-ho i dibuixar entre tots el somni de Déu per al món?
- ▶ Com a grup/comunitat, com podem ser missió avui? Com podem convertir-nos en "botigues de trobada", espais fraterns per acollir, curar i eixamplar el cor de la resta de la comunitat, la família, la ciutadania, la classe política, els mitjans de comunicació...?

Part 2

A la Fonamentació, en l'apartat 2, **Disposats per a la missió**, se'ns parla del treball en xarxa i veiem com el bon samarità en Lluc 10, 30-37, a més d'ajudar l'home ferit és capaç de posar en marxa un model d'intervenció social en tota regla, implicant-hi recursos i persones, impulsant la comunicació cristiana de béns, i fent que la pròpia vida, la de l'home ferit, i l'hostaler i el seu entorn, formin part d'una xarxa que no només va ajudar a curar l'home sinó que serà llavor i germen d'una nova manera de viure i de relacionar-se amb els altres.

"Una vegada han vist, han escoltat, han tocat, han sentit, han entrat en una dinàmica que és per sempre."

A continuació, us convidem a llegir aquest article sobre la importància de teixir xarxes humanes que connecten la dimensió personal i la comunitària per enfortir la comunitat.

"El regne de Déu s'assembla a la xarxa que els pescadors tiren al mar. Està formada per molts nusos petits i iguals, cadascun ocupa el seu espai propi i ofereix la consistència precisa. Els nusos estan relacionats els uns amb els altres per fils fins i fermes. Cada nus i cada relació són importants. Si un fil es trenca, per petit que sigui, cal reparar-lo de seguida, perquè per aquí es pot obrir un forat gran. La xarxa té molts espais buits per deixar passar el que no interessa, els corrents marins, els peixos petits i les sorres que es mouen a l'aigua. Quan la xarxa s'enfonsa al mar, fils i nusos s'uneixen per donar-li una flexibilitat i una resistència tan grans que pot pescar una gran quantitat de peixos que omplen la barca i sacien la fam de tota la comunitat."¹

Compartiu la vostra reflexió.

En xarxa

Proposem teixir, entre totes les persones que participen en la dinàmica, una xarxa. Podem fer-ho com vulguem, segons la nostra creativitat. Podem utilitzar cartolines i madeixes de llana, o tires de paper pinotxo o paper de diari.

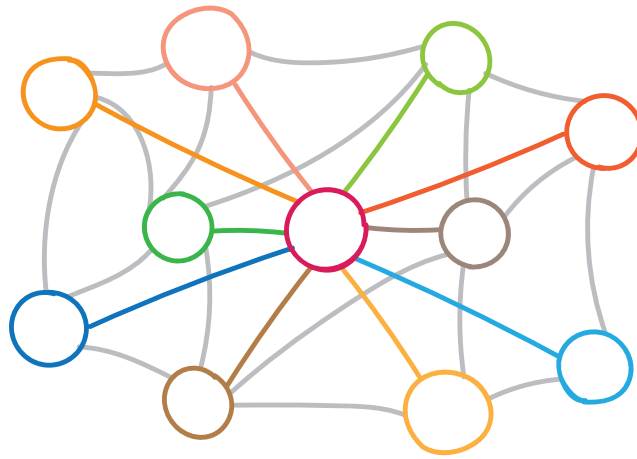
Quin tipus de xarxa? La que el grup/comunitat vulgui en funció del que les persones participants estiguin disposades a aportar per a un determinat fi.

Prèviament, a la sessió anterior hem fet el diagrama del nostre "Ser missió". Es tractaria ara de cercar un projecte, un objectiu, una iniciativa en comú en la qual tots puguem participar i en la qual cada persona pugui aportar el millor que pot donar de si mateixa i que sigui necessari per al desenvolupament del projecte.

Primer és important fixar el nostre **objectiu** i després **veure quines necessitats requereix**. Es poden classificar en dons, habilitats, capacitats, recursos econòmics, temps, disponibilitat per a alguna tasca, qualitats, etc. Aquests s'escriuran en les cartolines.

En els fils de la xarxa podem escriure també el que volem que passi a través d'aquests espais buits i que no ens interessa conservar: les dificultats, les enveges, la competitivitat, els protagonismes.

¹ CELA, Jorge. "Pensarnos en red". *Fe y Alegría Internacional*.

Aquesta part podem anomenar-la en veu alta a com a **"moment de perdó"** i reconeixement de les dificultats que nosaltres mateixos posem per teixir xarxa amb els altres.

Podem fer la nostra xarxa d'una manera més creativa, expressant el que volem aportar amb dibuixos, figures plàstiques, amb música, dansa... Es tracta d'enriquir la xarxa que teixirem entre tots per compartir-la amb els altres.

Un dels objectius d'aquesta dinàmica és descobrir la riquesa que tots podem i veure que, quan la compartim, millora i embelleix la vida de tothom.

Per pregar i demanar la gràcia

Juntos en tu búsqueda (fragment)

Aquí estamos, Señor.

Jesús: juntos en tu búsqueda.

Aquí estamos con el corazón en alas de libertad.

Aquí estamos, Señor, juntos como amigos. Juntos.

Tú dijiste que estás en medio de los que caminan juntos.

Señor Jesús, estamos juntos y a pie descalzo.

Juntos y con ganas de hacer camino, de hacer desierto.

Juntos, como un solo pueblo, como en racimo.

Juntos como piña apretada, como espiga, como un puño.

Danos, Señor Jesús, la fuerza de caminar juntos.

Danos, Señor Jesús, la alegría de sabernos juntos.

Danos, Señor Jesús, el gozo del hermano de al lado.

Danos, Señor Jesús, la paz de los que buscan en comunidad.

Canción: Sois la sal. Luis Guitarra.

Activa el món i omple'l d'esperança

Tot treball de reflexió i discerniment ha de conduir a gestos i iniciatives que brollin del nostre profund desig i anhel de canviar i millorar la nostra vida i la de la resta de persones.

Ser do i ser missió ens ha de portar a constituir-nos en **comunitats de compassió transgressora** capaces de saltar barreres, de confrontar i trencar models de conducta que sostenen la injustícia i la desigualtat, i de proposar alternatives agosarades i valentes per defensar la dignitat humana, els drets de les persones i els de la nostra Mare Terra.

I també a convertir-nos en **comunitats d'esperança** on es vegin i es palpin relacions de veritable fraternitat, en què prevalgui la tolerància, el perdó, la comprensió, la caritat, com a valors que mouen l'afecte i la relació entre els seus membres.

Part 1

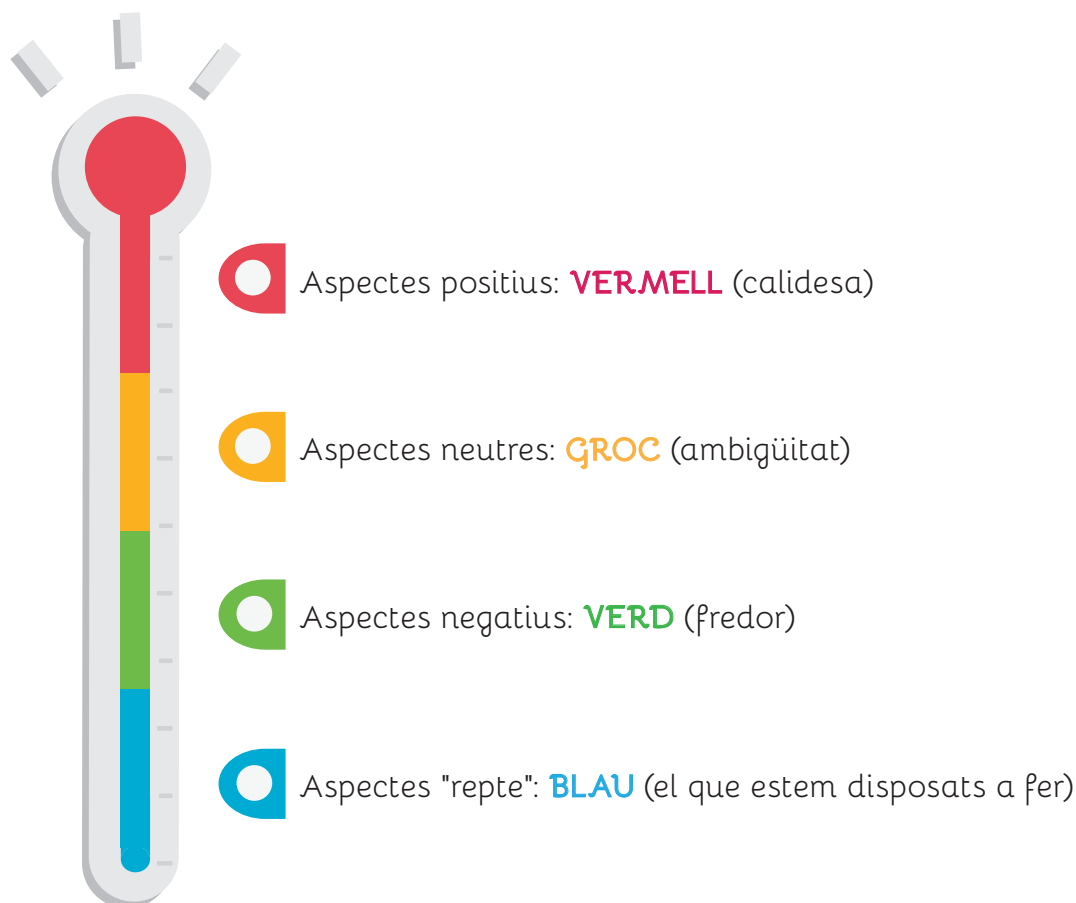
Us convidem a llegir l'apartat 3 de la *Fonamentació*, **Convidats a crear comunitats d'esperança**.

En aquest text s'ofereixen algunes claus per constituir-se i reconèixer-se com a comunitats en procés de ser esperança per a altres.

- ① Comunitat que escolta i acull.
- ② Comunitat que prega i celebra.
- ③ Comunitat que comparteix vida i trobada.
- ④ Comunitat que anuncia i allibera.
- ⑤ Comunitat que sana i es fa càrrec.
- ⑥ Comunitat que viu apassionada pel regne de Déu.

És important que prengueu el pols del vostre **ser, fer i estar** com a grup, comunitat, equip de Càritas.

Per fer-ho, elaboreu el vostre "**registre termomètric**" de cadascuna de les claus, concretant aspectes positius (el que ja feu), aspectes negatius (el que us ho impedeix) i aspectes neutres (el que deixeu de fer per passivitat, indecisió...).

Podeu dividir-vos en grups petits per confeccionar el termòmetre de cadascuna de les claus, i després compartir-ho tots junts. És fonamental que sigueu capaços de concretar cada clau al vostre camí i moment vital de la manera més real i possible.

Per acabar:

Al voltant d'una espelma encesa com a símbol de la presència d'Aquell que ens convoca i és present en el centre del nostre ser, fer i estar en el món, Jesús, Senyor de la nostra vida, ens agafem de les mans en cercle i resem junts el Pare nostre, l'oració que ens fa germans i germanes, amb plena consciència del nostre do i missió com a grup/comunitat.

Part 2

Parlar d'esperança avui ens porta ràpidament a pensar en el futur, en quin tipus de futur ens espera tenint en compte l'increment de la pobresa extrema al món, les pandèmies mundials que afecten poblacions senceres, el canvi climàtic que assetja tots els racons del planeta, la multiplicació de conflictes i violència en nombroses fronteres a causa de la mobilitat humana, la sobreexplotació de les terres i altres situacions d'abús i poder.

Signes d'esperança que brollen

- ▶ El papa Francesc, amb una profunda sensibilitat i responsabilitat pel que viuen les persones i el nostre planeta, ha mostrat la seva enorme preocupació a través de la carta encíclica *Laudato si'* sobre la cura de la casa comuna (2015).

Amb aquesta carta fa saltar totes les alarmes sobre el comportament i la conducta de tots els éssers humans en relació amb l'ús i abús dels béns de la Terra, i fa una crida mundial a creients i no creients, a tots els éssers humans del planeta, perquè prenguem consciència i rectifiquem hàbits i actituds.

- ▶ A l'agost del 2018 ha sorgit dels més joves, dels que no ocupen encara un lloc de responsabilitat en les societats del món, un moviment espontani com un crit de "socors!" enmig d'una societat dirigida per adults inconscients i irresponsables que, d'alguna manera, els estan robant el futur, o més aviat, l'estan arruïnant. Va ser l'adolescent Greta Thunberg, de 16 anys, qui, plena d'indignació, va començar la seva pròpia vaga escolar a les portes del Parlament suec per demanar als partits polítics que actuessin amb urgència per frenar el canvi climàtic. Després de la 24a Conferència de les Nacions Unides sobre el Canvi Climàtic a Katowice (Polònia), les seves paraules plenes d'energia i denúncia es van convertir en un moviment inspirador que s'ha multiplicat pel món sencer: #FridaysForFuture, en vaga pel canvi climàtic.

A poc a poc, i divendres rere divendres, milers de joves no només d'Europa, sinó també dels Estats Units i d' Austràlia, s'han anat activant i mobilitzant per elevar una protesta que ens incumbeix a tots.

A continuació, us convidem a veure i a llegir algunes referències a aquest fet.

VEGEU:

Benvinguts al CAOS climàtic – Hope Vídeos per al canvi

<https://youtu.be/d7Qen1c-Gjc>

Setmana del boicot al plàstic. Moviment 83. Hope! En peu pel planeta

<https://www.facebook.com/hopevideosparaelcambio/videos/603394180155160/?sfnsn=mo>

LLEGIU:

"L'espiritualitat cristiana proposa una manera alternativa d'entendre la qualitat de vida, i encoratja un estil de vida profètic i contemplatiu, capaç de gaudir profundament sense obsessionar-se pel consum. Menys és més. La constant acumulació de possibilitats per consumir distreu el cor i impedeix valorar cada cosa i cada moment. En canvi, el fer-se present serenament davant de cada realitat, per petita que sigui, ens obre moltes més possibilitats de comprensió i de realització personal. L'espiritualitat cristiana proposa un creixement amb sobrietat i una capacitat de gaudir amb poca cosa.

La sobrietat que es viu amb llibertat i consciència és alliberadora. En realitat, els qui gaudeixen més i viuen millor cada moment són els que deixen de picar aquí i allà, buscant sempre el que no tenen, i experimenten el que és valorar cada persona i cada cosa, aprenen a prendre contacte i saben gaudir amb el més senzill. Així són capaços de disminuir les necessitats insatisfetes i redueixen el cansament i l'obsessió."²

"La cura de la natura és part d'un estil de vida que implica capacitat de convivència i de comunió."³

² Francesc, *Laudato si'*, n. 222 i 223.

³ *Ibid*, n. 228

"L'amor a la societat i el compromís pel bé comú són una forma excel·lent de la caritat (...) que afecta les macrorelacions, com les relacions socials, econòmiques i polítiques (Benet XVI, *Caritas in veritate*)."⁴

- ▶ Què és el que ens crida més l'atenció d'aquestes iniciatives ciutadanes que comencen a multiplicar-se gairebé sense adonar-nos-en?
- ▶ Quines iniciatives podeu posar vosaltres en marxa en relació amb la cura de les persones i del medi ambient que esdevinguin un gest capaç d'aportar alguna cosa diferent i d'aportar esperança en el vostre entorn?
- ▶ Creieu en el poder dels moviments ciutadans? Per què sí? Per què no?
- ▶ Com a cristianes i cristians seguidors de Jesús, on hauríem de ser i encara no hi som?

Per pregar i demanar la gràcia

Cançó: Invítanos. Según tu palabra. Aim Karen.

Text: Oració cristiana de la creació, papa Francesc.

Et lloem, Pare, amb totes les criatures
que van néixer de la teva mà poderosa.
Són teves
i estan plenes de la teva presència i tendresa.
Lloat siguis.

Fill de Déu, Jesús,
per tu van ser creades totes les coses.
Et vas formar en el si de Maria,
et vas fer part d'aquesta terra
i vas mirar aquest món amb ulls humans.
Avui ets viu en cada criatura
amb la teva glòria de ressuscitat.
Lloat siguis.

⁴ Ibid, n.231

Esperit Sant, que amb la teva llum
orientes aquest món cap a l'amor del Pare
i acompanyes el gemec de la creació,
tu també vius als nostres cors
per impulsar-nos cap al bé.
Lloat siguis.

Senyor, U i Tri,
comunitat preciosa d'amor infinit,
ensenya'ns a contemplar-te
en la bellesa de l'univers,
on tot ens parla de tu.
Desperta la nostra lloança i la nostra gratitud
per cada ésser creat.
Dona'ns la gràcia de sentir-nos íntimament units
a tot el que existeix.

Déu d'amor,
mostra'ns el nostre lloc en aquest món
com a instruments de la teva tendresa
envers tots els éssers de la Terra,
perquè cap d'ells s'oblida de tu.
Il·lumina els amos del poder i del diner
perquè evitin el pecat de la indiferència,
estimïn el bé comú, promoguin els dèbils
i cuidin aquest món que habitem.
Els pobres i la Terra estan clamant:
**Senyor, agafa'ns a nosaltres amb el teu poder i llum,
per protegir tota vida,
per preparar un futur millor,
perquè vingui el teu Regne
de justícia, de pau, d'amor i de bellesa.
Lloat siguis.**

Benedicció irlandesa

Que els camins s'obrin quan hi passis,
que el sol t'illumini el rostre,
que la pluja caigui suaument sobre els camps,
que el vent et bufi sempre a l'esquena.
Que guardis al teu cor, amb gratitud,
el record preciós de les coses bones de la vida.
Que tot do de Déu creixi en tu
i t'ajudi a portar l'alegria
als cors dels qui estimes.
Que els teus ulls reflecteixin
una espurna d'amistat,
graciosa i generosa com el sol,
que surt d'entre els núvols
i escalfa el mar tranquil.
Que la força de Déu et mantingui ferm,
que els ulls de Déu et mirin,
que les orelles de Déu t'escoltin,
que la Paraula de Déu et parli,
que la mà de Déu et protegeixi
i que, fins que ens tornem a trobar,
et tingui algú altre, i ens tingui a tots,
al palmell de la seva mà.

El teu compromís
millora el món

Segueix-nos al facebook.com/caritas.espanol i al [@_CARITAS](https://twitter.com/_CARITAS)

www.caritas.es

Caritas